

Казитѣ Касандра и Св. Гора и южната гръцка половина отъ Лжгадинската Каза. Въ тия прѣдѣли живѣятъ около 68200 гръци, 18000 българи, 40000 турци, 55000 евреи, 3200 цигани, 4000 руси, 250 власи и 8560 разни, въ които влизатъ светогорскитѣ грузини, солунскитѣ арменци, негри и западноевропейци.

Споредъ това въ прѣдѣлитѣ на Санъ-Стефанската Македония има приблизително слѣдното население:

	Християни	Мухамедани	Юдеи	Всичко
Българи	1,030,000	148,800	—	1,178,800
Турци	4,240	408,160	—	412,400
Арнаути	25,500	156,200	—	181,700
Гръци	73,000	920	—	73,920
Власи	55,400	3,500	—	58,900
Цигани	18,000	31,000	—	49,000
Евреи	—	—	12,300	12,300
Черкези	—	2,837	—	2,837
Разни	1,500	—	—	1,500
Всичко	1,207,640	751,417	12,300	1,971,357

Чужди сж прибавени въ прѣдѣлитѣ на Санъ-Стефанска българска Македония: Корчанската Каза, Старовската и часть отъ Качаникската, Долно-Дебърската и Елбасанската Каза, — мѣста, които етнографично спадатъ къмъ албанскитѣ земи. Ако ги извадимъ, то въ българскитѣ прѣдѣли на Македония ще останатъ около 120 хил. жители арнаути. Вънъ отъ тѣхъ важни чужди елементи въ тая областъ оставатъ около 412-тѣ хил. турци, 75-тѣ хил. гръци и 59-тѣ хил. власи.

Интересно е да направимъ сравнение съ другитѣ области отъ Балканския Полуостровъ, които сж отдѣлени вече отъ турската държава. Ще видимъ, че на всѣкадѣ е имало голѣмо разнообразие на населението. Слѣдъ освобождението на провинцитѣ постепенно се сформирали държавици съ етнографиченъ ликъ на господствующия елементъ.

За жалость нѣмаме положителни данни за числото на негръцкитѣ елементи, които сж влѣзнали въ състава на Гръцкото Кралство при образуването му. Знаемъ само, че въ много градове е имало значително турско население, а отъ селското население около $\frac{1}{3}$